

Белая Г.И.

Национальный университет «Львовская политехника»

СОВРЕМЕННОЕ СОСТОЯНИЕ ТЕХНОЛОГИЧЕСКОГО ОБНОВЛЕНИЯ МАШИНОСТРОИТЕЛЬНЫХ ПРЕДПРИЯТИЙ

Аннотация

Исследовано современное состояние технологического обновления машиностроительных предприятий. Представлены показатели технологического обновления машиностроительных предприятий. Рассмотрены источники финансирования технологического обновления, их структуру. Выявлена взаимосвязь между индексом инвестиций и индексом производства машиностроительной продукции.

Ключевые слова: машиностроительные предприятия, технологическое обновление, инвестиционный климат, финансирование, инновационная деятельность.

Bila G.I.

National University «Lviv Polytechnic»

THE PRESENT STATE OF TECHNOLOGICAL MODERNIZATION OF MACHINE-BUILDING ENTERPRISES

Summary

The present state of technological modernization of machine-building enterprises is describe. Presented by indicators of technological renewal engineering enterprises. We consider the sources of funding technological modernization, their structure. The interrelation between the index and investment index of production engineering products.

Keywords: machine-building enterprises, technological innovation, investment climate, financing, innovative activity.

УДК 001.8"312"(477.8)

МОНІТОРИНГ РОЗВИТКУ НАУКОВОЇ СФЕРИ ЗАХІДНОГО РЕГІОНУ УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Гунчак Н.В.

Коледж Львівського університету бізнесу та права

У статті обґрунтовано необхідність моніторингу розвитку наукової сфери, проведено діагностику основних показників інтелектуальної активності у Західному регіоні України, визначено основні тенденції та проблеми, що гальмують прогресивність наукової діяльності регіону, сформульовано пропозиції щодо активізації наукової та інноваційної діяльності на мезорівні.

Ключові слова: моніторинг, наукова сфера, інтелектуальна творча діяльність, регіон, економіка.

Постановка проблеми. В умовах транзитивності вітчизняної економіки посилення взаємодій між державою та науково-освітньою сферою в плані ефективно організації реструктуризації, фінансового забезпечення й мотиваційної політики щодо діяльності наукової еліти є невідкладною на національному рівні, в тому числі на рівні окремих регіональних утворень (областей, регіонів). Активність науковців Західного регіону України у забезпеченні процесу інтелектуалізації національного господарства є беззаперечною. Так як формування успішної стратегії розвитку будь-якої функціональної сфери економіки на всіх рівнях економічних відносин без систематичного моніторингу та виявлення динамічних тенденцій у тій чи іншій діяльності неможливе, вбачається доцільність у проведенні діагностики сучасного стану та розвитку наукової сфери Західного регіону України, що дасть змогу визначити так звані фактори успіху й рушійні сили, які впливають на їх зміну.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У своїх висловлюваннях Міністр освіти і науки України

С. Квіт наголошує, що сучасна розвинена наука є запорукою майбутнього України як високотехнологічної, демократичної європейської держави; вона має не тільки економічний, але й не менш важливий гуманітарний вимір, забезпечуючи загальний рівень інтелектуальності нашого суспільства, інтелектуальну упізнаваність України у сучасному світі [1].

Проблематика реформування наукової галузі й необхідність визнання ролі наукової складової у стабільному економічному зростанні регіону/країни стали об'єктом численних досліджень вітчизняних учених. Однак не можна стверджувати про висвітлення всіх аспектів даної проблеми у наукових працях з вичерпною повнотою. Оскільки динаміка та структура розвитку науки постійно змінюється, з'являються нові тенденції, які потрібно вивчати з метою обґрунтування висновків щодо наявності чи відсутності належних передумов інтенсифікації наукової діяльності, що й зумовило потребу у додатковому дослідженні.

Постановка завдання. Метою статті є проведення моніторингу особливостей і специфіки розви-

тку наукової діяльності Західного регіону України та обґрунтування практичних рекомендацій щодо її активізації.

Виклад основного матеріалу дослідження. Моніторинг передбачає вироблення нових знань про стан системи, у якій відбуваються зміни, з наступним прийняттям управлінських рішень [2, с. 138]. Застосування його полягає у систематичній організації спостереження за певним явищем чи процесом для своєчасного виявлення динамічних змін з метою наукового обґрунтування напрямів подальшого розвитку, розробки ефективних планів та контролю за визначеною ситуацією.

Вітчизняні науковці зазначають: «...дані про наукову діяльність являються сенсом проведення моніторингу, а корисна інформація для прийняття управлінських рішень – його ціллю» [3, с. 49]. Реалії наукового життя в Україні аргументують необхідність розробки та успішної імплементації комплексної програми організації науки як на рівні кожного регіону (області), так і країни в цілому задля забезпечення її подальшого динамічного розвитку й досягнення успішних соціально-економічних перетворень у системі національної економіки через залучення інтелектуального потенціалу. Найважливішим індикатором інтелектуальної активності є ресурсна забезпеченість наукової діяльності з наступними компонентами: кількість наукових та науково-дослідних організацій, їх кадрове забезпечення, інфраструктура професійно-кваліфікаційного розвитку, обсяги фінансування діяльності науковців та витрати на наукові і науково-технічні роботи.

На сьогодні моніторинг наукової (й інноваційної) діяльності здійснюється Державною службою статистики України та її регіональними представництвами, результати якого представлені окремим статистичним збірником, відповідним розділом у статистичному щорічнику держави та періодичними аналітичними доповідями. Зауважимо, недостатнім є інформаційне забезпечення відносно обсягів та ефективності здійснення інтелектуальної творчої діяльності в аспекті видів економічної діяльності, за їх галузями і функціональними сферами, на регіональному та субрегіональному рівнях. Проте дослідження стану наукової сфери у Західному регіоні України в сучасних умовах дало змогу скласти відповідні висновки.

Як свідчать статистичні дані, у 2013 р. налічувалося 167 наукових організацій, на яких було зайнято 7 968 працівників, у т. ч. 280 докторів наук та 1 340 кандидатів наук; на фінансування наукових та науково-технічних робіт в Західному регіоні Укра-

їни було витрачено близько 482 млн грн. Найбільша кількість організацій, що виконували науково-технічні роботи, була зосереджена у Львівській (76) та Чернівецькій (23) областях, а найменша – у Хмельницькій області (6), що свідчить про їх нерівномірне територіальне розміщення у регіоні. За період 2007–2013 рр. кількість наукових організацій зменшилася на 33 од. (16,5%), що відповідно призвело до зменшення кількості працівників – виконавців науково-технічних робіт на 3 556 ос. (30,9%) (табл. 1). Така тенденція є негативною, свідчить про ускладнення у науковому середовищі регіону та вимагає адекватного реагування з боку владних структур щодо формування сприятливих умов, відповідних досліджуваній проблемі.

Втім, у аналізованому періоді спостерігається незначне збільшення кількості задіяних у виконання науково-технічних робіт докторів наук (на 1,4%), але число кандидатів наук зменшилося на 115 ос. (7,9%).

У загальнонаціональній сукупності частка докторів наук Західного регіону становить 6,2%, а кандидатів наук – 8,4%, в цілому частка працівників з науковим ступенем у 2013 р. – 20,3%, що на 2,7% більше, ніж у 2011 р. та на 5,3% проти 2007 р. Це свідчить про якісний склад наукового потенціалу регіону, що в подальшому проявиться у висококласності виконуваних науково-дослідних робіт.

Втішним є, хоч і незначний, розвиток інфраструктури професійно-кваліфікаційного зростання науковців (табл. 2).

Так, з 2007 по 2013 р. кількість аспірантур в цілому по регіону зросла на 5 од. (8,5%), а докторантур – на 1 од. (3,1%), зокрема, слід наголосити, у Львівській області відповідно на 4 та 3 од. Відтак збільшилася і чисельність аспірантів – на 246 ос. (5,1%) та докторантів – на 39 ос. (23,1%), але у порівнянні з 2011 р. відбувається протилежне – зменшення кількості аспірантів на 472 ос. (8,5%) та кількості докторантів на 5 ос. (2,3%). Щодо підготовки наукових кадрів, то у 2007 – 2011 рр. збільшується кількість осіб, прийнятих до аспірантури на 221 ос. (15,3%) та докторантури на 8 ос. (11,8%). У 2013 р. проти 2011 р. як по аспірантах, так по докторантах тенденція є зворотною (на 400 ос. або 12,4% та 5 ос. або 6,6% менше відповідно). Кількість осіб, які завершують аспірантуру та докторантуру, у 2013 р. порівняно з 2007 р. істотно зросла – на 246 і 40 ос. або 23% і 95,2% відповідно; по відношенню до 2011 р. по докторантах – збільшилася на 25 ос. (43,9%) – така динаміка є позитивною в контексті розвитку інтелектуального класу як Захід-

Таблиця 1

Характеристика наукової діяльності Західного регіону України у 2007–2013 рр.

Територіальна одиниця (область)	Кількість наукових організацій, од.			Кількість працівників наукових організацій, ос.			Кількість виконавців наукових і науково-технічних робіт з науковим ступенем, ос.					
	2007	2011	2013	2007	2011	2013	доктора наук			кандидата наук		
							2007	2011	2013	2007	2011	2013
Волинська	16	12	11	368	327	263	1	-	1	18	20	19
Закарпатська	21	15	13	1005	811	757	31	26	20	154	121	96
Івано-Франківська	23	21	15	1160	971	440	4	4	6	51	44	30
Львівська	84	76	76	6918	5644	5177	209	211	226	1027	998	1024
Рівненська	13	13	12	388	275	257	2	3	5	16	19	24
Тернопільська	14	14	11	442	336	284	4	1	2	28	21	28
Хмельницька	7	6	6	149	109	162	-	-	1	14	13	26
Чернівецька	22	21	23	1094	881	628	25	27	19	147	140	93
Західний регіон	200	178	167	11524	9354	7968	276	272	280	1455	1376	1340
Україна	1404	1255	1143	155549	134741	123219	4389	4417	4532	16976	16176	15893

Розраховано автором за [4, с. 12, 34, 40; 5, с. 12, 32, 38; 6, с. 10, 32, 39]

ного регіону, так і країни в цілому. Однак по аспірантах цей показник знизився на 54 ос. (3,9%).

Враховуючи вище наведену аналітику, можна зробити висновок: Львівська область є інтелектуальним осередком з найвищим рівнем концентрації наукових організацій і наукових працівників (в т. ч. фахівців з науковими ступеннями), з розвинутою мережею закладів, що здійснюють підготовку наукових кадрів, а Закарпатську, Івано-Франківську та Чернівецьку області можна вважати перспективними центрами наукової діяльності, не зважаючи на спадну тенденцію основних наукометричних індикаторів за останні роки у західно-регіональному вимірі.

На сьогодні у структурі Національної академії наук України діють 6 регіональних наукових центрів, основним завданням яких є взаємодія з регіональними органами управління для наукового забезпечення розв'язання актуальних проблем соціально-економічного розвитку відповідних областей чи регіонів України шляхом залучення до цієї справи науковців і фахівців незалежно від їх відомчого підпорядкування. Важливими напрямками діяльності центрів є також сприяння розвитку наукового потенціалу відповідних регіонів, подальшій інтеграції науки й освіти, розширення міжрегіонального та транскордонного наукового співробітництва, просвітницька діяльність. Разом з тим, слід визнати, що регіональні наукові центри не повною мірою використовують можливості свого впливу на реалізацію досягнень науки в інтересах регіонів України. Особливо важливим є налагодження ефективного співробітництва з місцевими органами влади, крупними підприємствами, розташованими у відповідних регіонах, об'єднаннями представників бізнесу, регіональними представництвами державних структур, відповідальних за інноваційний розвиток. Поки що це співробітництво має скоріше епізодичний, ніж системний характер. Водночас

результативність діяльності центрів суттєво обмежується відсутністю реальних механізмів фінансового забезпечення науково-технічної та інноваційної діяльності на регіональному рівні [7, с. 47, 48].

Брак фінансового забезпечення відповідно до запитів наукової школи сьогодні є найважливішою детермінантою організації державної підтримки розвитку науки в Україні. Доречним є вислів Лілії Гриневич на Комітетському слуханні «Про стан та законодавче забезпечення фінансування наукової і науково-технічної діяльності»: «...сьогодні Україна ще утримує статус наукової держави, але якщо кардинально не буде переглянуто підходи до фінансування науки, то вона за 5-10 років цей статус втратить безповоротно».

У 2015 р. фінансування науки в Україні планувалось на рівні 0,5% ВВП з усіх джерел (зокрема 0,2% ВВП з державної скарбниці). Загальна сума фінансування науки в Україні становить менше 5 млрд грн. Раніше фінансування науки з державного бюджету здійснювалося на рівні 0,3% ВВП. Враховуючи обсяг коштів, які виділяли останнім часом, наука вже давно повинна припинити існування. Нормою фінансування науки для країн Європейського Союзу є 3% ВВП, а в Ізраїлі та Швеції – 4% ВВП [8]. Оскільки законом України встановлено мінімальний рівень видатків на наукову та науково-технічну діяльність у розмірі не менше 1,7% ВВП України, якого, до речі, не було досягнуто ще з часів початку перебудови господарського механізму, то можемо констатувати факт критичного фінансового забезпечення вітчизняної наукової сфери та стверджувати, що стан фінансування науки в Україні не відповідає нормам чинного законодавства.

Аналізуючи динаміку фінансового забезпечення науки Західного регіону у період 2007-2013 рр., зауважимо, що останнім часом відбувається скорочення витрат на наукові та науково-технічні роботи

Таблиця 2

Показники діяльності аспірантури та докторантури в Західному регіоні України у 2007-2013 рр.

Територіальна одиниця (область)	2007	2011	2013	2007	2011	2013	2007	2011	2013	2007	2011	2013
	Кількість закладів, що мають (од.)						Кількість (ос.)					
	аспірантуру			докторантуру			аспірантів			докторантів		
Волинська	2	2	2	2	2	2	297	462	432	15	23	21
Закарпатська	5	5	4	1	1	1	263	320	285	2	3	2
Івано-Франківська	3	4	4	3	2	2	608	643	578	19	16	14
Львівська	30	33	34	14	15	17	2296	2787	2455	66	106	101
Рівненська	5	4	4	2	2	2	275	241	291	10	3	8
Тернопільська	4	4	4	3	3	3	494	442	377	19	17	17
Хмельницька	5	6	6	5	5	4	392	411	379	16	17	23
Чернівецька	5	5	6	2	2	2	230	267	304	22	28	22
Західний регіон	59	63	64	32	31	33	4855	5573	5101	169	213	208
Україна	507	524	518	252	266	276	32497	34192	31482	1418	1631	1831
	Прийнято до (ос.)						Випуск із (ос.)					
	аспірантури			докторантури			аспірантури			докторантури		
Волинська	102	136	107	7	7	6	60	106	118	2	6	6
Закарпатська	82	91	55	2	1	-	69	74	74	-	-	1
Івано-Франківська	154	203	138	4	5	4	147	167	156	4	9	7
Львівська	693	825	618	27	36	39	494	613	646	19	26	42
Рівненська	87	74	94	4	2	5	68	71	54	-	3	1
Тернопільська	151	93	93	7	6	5	102	138	118	2	1	3
Хмельницька	103	143	82	10	8	7	61	133	85	6	5	7
Чернівецька	68	96	74	7	11	5	67	66	63	9	7	15
Західний регіон	1440	1661	1261	68	76	71	1068	1368	1314	42	57	82
Україна	10286	10306	8599	506	605	623	7154	8578	8320	414	491	578

Розраховано автором за [4, с. 18, 23; 5, с. 17, 22; 6, с. 17, 21]

попри їх незначне збільшення на загальнонаціональному рівні (табл. 3).

Так, у 2013 р. порівняно з 2011 р. показник регіону знизився на 3,4%, зокрема, у Волинській – на 7,9%, Івано-Франківській – на 43,9% (що є істотним), Тернопільській – на 14% та лише на 0,2% у Львівській області. Найбільше фінансових ресурсів спрямовано у Львівську, Івано-Франківську, Чернівецьку та Закарпатську області. Однак асигнування на науку як за областями, так і в країні загалом є мізерними, що є неприйнятним.

Прискорення вирішення фінансових проблем має вагоме значення не тільки для окремого регіону, але й держави в цілому, оскільки недофінансування наукового сектору свідчить про його недооцінювання з боку органів управління, стримує розвиток області/регіону/країни, створює загрозу втрати реальних конкурентних позицій та блокує відкритий доступ країни до світового простору самодостатніх лідерів.

Якщо говорити про ефективність, то результати дослідження показали, що при збільшенні суми витрат у розрахунку на одного працівника кількість виконаних наукових та науково-технічних робіт на одного працівника у 2013 р. порівняно з 2007 р. у регіоні зменшилася на 0,8 од., що свідчить про зниження ефективності таких робіт (табл. 4). В цілому в Україні теж спостерігається випереджаючі темпи зростання обсягів фінансування наукових та науково-технічних робіт над темпами зростання кількості виконаних робіт одним працівником, що засвідчує зниження продуктивності праці наукових кадрів.

Рівень розвитку кожного регіону залежить від ступеня ефективності використання наявного науко-

вого потенціалу як соціально-економічного феномену. Необхідно акцентувати на укладанні та поетапній реалізації національних, регіональних програм/проектів розвитку науково-інноваційного комплексу – головної умови формування економіки постмодерну, й, водночас, розвивати міжрегіональну співпрацю у цій сфері. Слід визнати низькою якість планування та реалізації існуючих програм, адже здебільшого вони не виконуються в повному обсязі відповідно до визначених критеріїв успіху, що свідчить про недосконалість їх розробки та неналежне управління реалізацією. Проект оновленого Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» за словами С. Квіта «має подолати недоліки, котрі залишилися в науковій галузі від пострадянської системи», однак, навіть з урахуванням нового Закону України «Про вищу освіту», цього недостатньо для усіх конструктивних відповідей на запитання щодо відродження української науки, адже необхідна повна реформація науково-освітньої сфери.

Висновки з проведеного дослідження. Результати проведеного моніторингу дають змогу констатувати, що ситуація у науковому середовищі Західного регіону України, попри значний інтелектуально-кадровий потенціал, є складною. Відповідно це доводить необхідність створення альтернативних пропозицій для активізації інтелектуальної творчої діяльності не тільки на регіональному/субрегіональному рівнях, а й загальнонауковому. Таким чином, важливими засобами політики на мезорівні ієрархії управління економікою є: 1. посилення управлінських функцій органів місцевої влади у напрямі формування сприятливого економіко-правового середовища для розвитку інтелектуальної

Таблиця 3

Показники фінансування наукових та науково-технічних робіт у Західному регіоні України, тис. грн

Територіальна одиниця (область)	Роки			Відхилення (%/в.п.) показника 2013 р. до	
	2007	2011	2013	2007	2011
Волинська	11737,3	22166,7	20409,9	173,9	92,1
Закарпатська	17180,3	31601,2	36984,4	у 2,2 р.	117,0
Івано-Франківська	45108,7	69051,4	38720,4	85,8	56,1
Львівська	240253,5	308666,4	308120,5	128,2	99,8
Рівненська	11695,4	12914,4	14435,3	123,4	111,8
Тернопільська	11624,0	14596,7	12551,3	108,0	86,0
Хмельницька	7629,1	7609,2	12979,7	170,1	170,6
Чернівецька	25404,1	34513,0	37762,6	148,6	109,4
Західний регіон	370632,4	501119,0	481964,1	130,0	96,2
Україна	6149231,5	9591349,5	11161064,4	181,5	116,4

Розраховано автором за [4, с. 96; 5, с. 84; 6, с. 83]

Таблиця 4

Деякі показники фінансової забезпеченості та результативності наукових і науково-технічних робіт у Західному регіоні України

Територіальна одиниця (область)	2007	2011	2013	2007	2011	2013	2007	2011	2013
	Кількість виконаних робіт в розрахунку на одного працівника, од./ос.			Середня сума витрат у розрахунку на одну роботу, тис. грн /од.			Середня сума витрат в розрахунку на одного працівника, тис. грн /ос.		
Волинська	1,4	0,3	0,4	23,2	213,1	187,2	31,9	67,8	77,6
Закарпатська	0,6	0,2	0,2	31,0	191,5	251,6	17,1	39,0	48,9
Івано-Франківська	6,8	1,1	1,0	5,7	66,0	89,6	38,9	71,1	88,0
Львівська	0,3	0,3	0,3	103,5	171,5	182,0	34,7	54,7	59,5
Рівненська	0,9	1,0	0,7	26,2	48,2	86,4	30,1	47,0	56,2
Тернопільська	2,1	0,4	0,6	12,7	108,1	69,0	26,3	43,4	44,2
Хмельницька	0,7	1,0	0,5	74,1	71,1	150,9	51,2	69,8	80,1
Чернівецька	0,7	0,3	0,5	35,0	123,7	129,8	23,2	39,2	60,1
Західний регіон	1,2	0,4	0,4	27,5	128,7	155,1	32,2	53,6	60,5
Україна	0,4	0,4	0,4	96,2	183,2	233,1	39,5	71,2	90,6

Розраховано автором за [4; 5; 6]

творчої та інноваційної діяльності; 2. створення прозорого середовища освітньої, науково-дослідної та інноваційної діяльності; 3. посилення фінансово-інвестиційного забезпечення розвитку науки та інновацій; 4. планування розвитку локальних інтеграційних систем (кластерів) «наука-бізнес» та забезпечення їх конкурентоспроможності; 5. формування стимулів до розвитку науково-дослідної та інноваційної діяльності; 6. здійснення систематичного моніторингу тенденцій розвитку науково-інноваційної діяльності та її ефективності; 7. популяризація науки у суспільстві та підприємницькому середовищі; 8. запровадження збору та оприлюднення статистичної інформації щодо ефективних практик співпраці секторів науки та бізнесу.

На жаль, з боку держави і надалі спостерігається пасивна підтримка розвитку науки. Відтак поки що українське суспільство комплексно не усвідомлює пріоритетної значущості науки в про-

цесі побудови ефективної економіки нового часу, «моду на інтелект» можна назвати опосередкованою, а престижність українського вченого все ще не досягла належного високого рівня й не забезпечує поповнення наукової спільноти молодими кадрами.

У той час переважна більшість населення країн ЄС згодна з тим, що наука і техніка позитивно впливає на суспільство (77 %), роблять життя більш легким та здоровим (66 %), забезпечують більше можливостей для майбутніх поколінь (75 %). Втім, більшість (65 %) вважає, що їх уряд робить занадто мало, щоб стимулювати інтерес молодих людей до науки, робить достатньо (22 %) та тільки 1 % вважає, що робиться занадто багато [9, р. 5, 6, 126].

Доречними є слова американського вченого українського походження Осипа Мороза: «Україна вийде з прірви, якщо усвідомить важливість інтелектуалізації суспільства. Без науки і знань нема економіки».

Список літератури:

1. Офіційний портал Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://rada.gov.ua/news/Novyny/Parlamentski_slukhannya/95515.html
2. Подмазін С. І. Інформаційно-аналітичне забезпечення управління освітніми системами / С. І. Подмазін // Освіта й управління. – 1997. – № 1. – С. 137-139.
3. Бобков А. В., Каталожнова И. Н., Павлов И. В. Мониторинг научной деятельности научно-образовательной системы / А. В. Бобков // Современные проблемы науки и образования. – 2009. – № 6. – С. 49-50.
4. Статистичний збірник «Наукова та інноваційна діяльність в Україні» / Державний комітет статистики України. – К. : ДП «Інформаційно-видавничий центр Держкомстату України», 2008. – 361 с.
5. Статистичний збірник «Наукова та інноваційна діяльність в Україні» / Державна служба статистики України. – К. : ДП «Інформаційно-видавничий центр Держстату України», 2012. – 305 с.
6. Статистичний збірник «Наукова та інноваційна діяльність в Україні» / Державна служба статистики України. – К. : ДП «Інформаційно-видавничий центр Держстату України», 2014. – 314 с.
7. Шляхи розвитку української науки. Інформаційно-аналітичний бюлетень. Додаток до журналу «Україна: події, факти, коментарі» / Служба інформаційно-аналітичного забезпечення органів державної влади (СІАЗ). – К. : НБУВ. – № 3 (104) березень 2014. – 109 с.
8. Держава на фінансування науки у 2015 р. виділить 0,2 % ВВП [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ua.112.ua/suspilstvo/derzhava-na-finansuvannya-nauki-v-2015-r-vidilit-0-2-vvp-minusviti-185881.html>
9. Special Eurobarometer 401. Responsible Research and Innovation (RRI), Science and Technology. Report 2013 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_401_en.pdf

Гунчак Н.В.

Колледж Львівського університета бізнесу і права

МОНИТОРИНГ РАЗВИТИЯ НАУЧНОЙ СФЕРЫ ЗАПАДНОГО РЕГИОНА УКРАИНЫ В СОВРЕМЕННЫХ УСЛОВИЯХ

Аннотация

В статье обосновывается необходимость мониторинга развития научной сферы, проведена диагностика основных показателей интеллектуальной активности в Западном регионе Украины, определены основные тенденции и проблемы, тормозящие прогрессивность научной деятельности региона, сформулированы предложения по активизации научной и инновационной деятельности на мезоуровне.

Ключевые слова: мониторинг, научная сфера, интеллектуальная творческая деятельность, регион, экономика.

Gunchak N.V.

Lviv University's College of Business and Law

MONITORING THE DEVELOPMENT OF SCIENTIFIC SPHERE OF WESTERN UKRAINE IN MODERN CONDITIONS

Summary

The role of monitoring the development of scientific sphere is substantiated in the article, diagnostics the main indicators of intellectual activity in Western Ukraine is conducted, the main trends and problems that impede progress of scientific activities in the region are identified, suggestions to enhance scientific and innovation activity at the mesolevel are formulated.

Keywords: monitoring, scientific sphere, intellectual creative activity, region, economy.